

Mladí biochemici v Písku

Palička V.

Před pěti lety začali mladí lékaři našeho oboru pořádat setkání a diskusní večery. Akce, která byla a je některými vnímána s rozpaky, kontroverzně nebo i s odporem žije dnes už pátý rok. Na jiném místě FONSu najdete zprávu o letošním průběhu. Účastnil jsem se (ač zdaleka nejsem mladým klinickým biochemikem) všech setkání a musím potvrdit, že jsou pozoruhodná. Ať je chcete vnímat pozitivně či negativně, stálo by za to, se jich napřed zúčastnit a pak soudit.

Pozoruhodností akce je několik:

- Vznikla spontánní aktivitou několika mladých lidí, kteří cítili potřebu něco probrat s ostatními. Spontánní aktivity jsou čím dále, tím vzácnější. Opět se po pětadvaceti letech vracíme do pohodlí, ve kterém očekáváme, že za nás někdo rozhodne a my na to pak budeme nadávat. Tady to bylo naopak – skupinka lidí našeho oboru chtěla něčeho dosáhnout a tak něco udělala – i když věděla, že to nebude lehké.
- Akce se obtížně prosazovala a prosazuje. Neměla a ani nemá velkou oficiální podporu, prakticky vše si shánějí sami. Žádná kongresová agentura, žádná finanční podpora... a jde to.
- Setkání se postupně mění v tom smyslu, že se více otevírá. Hlavní odpůrci akci vytýkali, že vytrhává lékaře oboru (šlo plánovitě o setkání mladých klinických biochemiků – lékařů), nebo je dokonce staví proti analytikům či laborantkám. Nebyla to pravda a tím více to není pravda nyní. Akce měla v podtextu, že chce diskutovat problémy, postavení, úkoly a možnosti lékařů – klinických biochemiků a proto zvala lékaře. Byla ale otevřená i ostatním odborníkům a dnes už to má i v názvu. Je ale skutečně koncipována tak, aby řešila především problematiku lékařů oboru. Prakticky celé první setkání bylo „jen“ o problematice vzdělávání lékařů oboru, o tom, zda má lékař – klinický biochemik mít základní klinické vzdělání, zda má nebo nemá mít v atestační přípravě internistický kmen. Myslím, že i díky tomuto setkání ho dnes má a je to dobře.

- Všichni by velmi rádi četli či slyšeli kazuistiku. Je to jeden z nejlepších edukačních prostředků, vzbuzuje zájem, udržuje pozornost. Naplnit plánovaný blok kazuistik na sjezdu je více než obtížné. Tady to šlo – až nečekané množství zajímavých kazuistik, vytažených z denní praxe velkých, ale i malých pracovišť. A dobře prezentovaných.
- Jde o nevelkou akci, pokud jde o počet účastníků. Myslím, že nikdy nepřesáhl padesát, letos tam bylo asi 30 lidí. Jde-li o celostátní akci (a to v tomto případě jde), jsme zvyklí na stovky účastníků. To tato akce nemá a doufám, že ani mít nebude. Nemůže a ani nechce nahrazovat sjezd či kongres. Ale na druhé straně ani sjezd či kongres nemůže nahradit malou diskusní akci, chcete-li workshop. V malém kolektivu se snáze diskutuje, snáze se připravují témata – obvykle sama vyplynou z potřeb účastníků. V malé skupině je mnoho lidí také „uvolněnější“ a nebojí či nestydí se říci svůj názor.
- Právě zmíněná diskuse je to, co tuto akci činí ojedinelou a vzácnou - natolik vzácnou, že bychom si ji měli „hýčkat“. Nebývá běžným zvykem, že všichni účastníci akce diskutují na aktuální téma i pozdě večer (a to v zasedací místnosti). Nebývá běžným zvykem, že je diskuse plánovaná do 21:30. A nebývá běžným zvykem, že i tato plánovaná pozdní hodina se skoro o dalších 60 minut přetáhne. Svědčí to o tom, že přítomní opravdu cítí problém a chtějí ho probrat ze všech stran a dobrat se návrhu na řešení. Nemusí se to vždy podařit. Někdy to ani nejde. Ale skutečnost, že je někdo ochoten o oboru a své roli v něm do pozdních večerních hodin mluvit s ostatními, svědčí o tom, že má o obor zájem, že skutečně chce bojovat o to, aby obor byl takový, jaký si představuje, že se chce dozvědět něco nového a aktivně přispět. Obvykle zehráme na to, že na velkých akcích je diskuse slabá. Tady je pravdou opak.

Co lepšího si může kterýkoli obor přát, než že se sejde skupina lidí a spontánně, živě a dlouho diskutuje, zajímá se o obor a jeho budoucnost – a samozřejmě i o svou roli a své postavení v něm. Kéž bychom takových akcí měli více. Myslím, že by nám tuto akci „mladých“ mnohé jiné obory a jejich představitelé záviděli – a mají co.